

Siemens Nyt

KVALITET MARKEDSORIENTERING BEGEJSTRING TROVÆRDIGHED FORANDRING

**Siemens er med
- også efter sidste fyraften ...
side 10**

**Bruger
CAD/CAM
når hun
sætter
krydset...
side 16**

**Verdens mest avancerede
luftfragtanlæg står i Kastrup
side 4**

Siemens er med - også efter sidste fyraften ...

Livet er stadig godt og fuldt for Gösta Andersson. Eller "den lille svensker," som er navnet, han var kendt under i sine 38 år hos Siemens. Knap syv år efter han blev pensioneret som 62-årig, har han og fru Grethe et travlt program hver dag.

Der er huset og haven i Rødovre, sommerhuset i Dalby strand, der er de to ugentlige besøg hos gymnastikvennerne i Vestbadet, den ugentlige visit i Rødovre pensionistforening, de regelmæssige møder i Dansk Elforbunds pensionist-afdeling, frimærkesamlingen som der endelig er kommet styr på, rejserne til England, Luxembourg, Schweiz, Finland og Italien - og så er der selvfølgelig hans mor på 94 år, de to børn og ikke mindst børnebørnene.

Aflejringer

Men der er også Siemens. Tiden på Siemens. Vennerne. Minderne. Fællesskabet, som har betydet så meget for elektromekanikeren, der - bortset fra nogle få år i sin pure ungdom - ikke har kendt til andre arbejdspladser. Hvis man kan tale om livet som en kilde, har Siemens efterladt mange aflejringer i Gösta.

Nogle af dem sidder i sirlige plasticlommer i rækken af ringbind. Hvert betydningsfuldt dokument fra hans 15 år i bestyrelsen i "Klub 37" og det lige så langvarige kassererhverv i Siemens Hjælpesfond er der. Side om side med dokumenterne om års pensionistmiddage, udflugterne, han var med til at arrangere og julepakkerne. Hvert eneste forsynet med et omhyg-

geligt notat om, hvornår brevet er modtaget.

- Man kan måske forstå at julepakkerne er afskaffet. Men de årlige pensionistmiddage? Og forårsudflugterne har jeg heller ikke fået brev om, selv om det skulle være kommet nu, siger Gösta, mens han finder sidste års invitation frem og studerer datoen.

Foran havedøren i køkkenet, hvor vi snakker, står Gösta og Grethes nypudsede træsko på en karklud oven på måtten. Der er orden i papirerne her. Og det er lidt svært for Gösta at forstå, at brevene fra Siemens - om de hidtidige pensionistaktiviteter - ikke kommer mere. "Vi er jo stadig mange gamle venner fra Siemens, der taler sammen i hverdagen. Og vi kan ikke forstå det ..."

Familien

Man får ikke "den lille svensker" til at skælde ud på den arbejdsplads, han har været glad for sine 38 år hos Siemens. Han véd også udmærket, at den årlige skovtur er lagt i hænderne på den Seniorklub, man har talt om at starte. Men han tvivler på, hvordan det mon går med Seniorklubben.

Og i det stille kan han ikke helt forstå, at arrangementerne for hans årgang lige så langsomt synes at tynde ud. "Vi er jo en slags "familie" på Siemens, selv om jeg godt ved, at der er kommet mange nye til, og at der måske heller ikke er så meget tid til tingene, som der var engang".

Gösta Andersson vil godt erkende, at

Gösta Andersson.

han aldrig er vågnet op om natten, fordi han lå og spekulerede på Siemens store udfordringer eller løsningen på dem. Det overlod han til "de høje herrer," mens han samvittighedsfuldt koncentrerede sig om de tavler i montageafdelingen, som næsten altid har været hans bidrag. "Men vi var da så engagerede, at vi aldrig lavede en tavle efter tegningen ... hvis vi kunne se, at den var forkert. Så selv om vi gik hjem til tiden, og det vigtigste ved arbejdspladsen var at tjene lønnen og samværet med arbejdskammeraterne, så bidrog vi også på den måde til "familien".

En "familie" hvis ældre generation er ved at miste samhørigheden. Af naturlige årsager. Men også fordi resten af familie - altså dem, der er aktive i dag og først bliver pensionister senere - måske ikke er så optaget af "slægtskabet".

Minderne

- Nu må det her ikke komme til at lyde, som om jeg er bitter eller sur, siger

Er der et liv efter Siemens?

Selvfølgelig er der det, men hvordan er det?

Det har vi spurgt to Siemens-pensionister om, og som det fremgår af artiklerne, er der stor forskel på den rolle, den tidligere arbejdsplads spiller i deres pensionisttilværelse. Men, som det også fremgår, der er grund til at glæde sig til livets sidste tredjedel, selvom man tilsyneladende ikke får mindre travlt end før.

Gösta. For jeg har et herligt pensionistliv efter et godt arbejdsliv. Det er bare dét, at man jo er præget af så mange år på en arbejdsplads, og man vil gerne se det gode - fællesskabet - fortsætte. Både for ens egen skyld, men også for alle de mennesker, som i dag er Siemens og som måske engang vil ønske sig samme glæde ved et fortsat fællesskab, som vi pensionister gør i dag.

Det var nok det udeblevne brev om udflugten, der gjorde, at samtalen kom til at dreje sig så meget om "familien" og hvad familier skal gøre for hinanden. Det var slet ikke meningen. På sin liste over dét, vi skulle tale om, havde Gösta skrevet så meget andet. F.eks. de fire måneder i foråret 1978, hvor der opstod problemer i en række transformatorstationer i Jylland.

- Bortset fra de sidste tre år, hvor jeg arbejdede på værktøjslageret, har næsten al min tid hos Siemens foregået inden døre i installationsafdelingens montagehal. Men de fire måneder i foråret '78 forlod jeg familien mandag morgen og kom først hjem fredag aften. Så gik det fra transformatorstation til transformatorstation, fra det ene jyske hotel til det næste i fem dage.

- Jeg glemmer aldrig den følelse af frihed. Jeg mener: Vi lavede selvfølgelig noget og sørgede for, at tingene blev bragt i orden. Men det var os selv, der passede tempo og rækkefølge. Det var livet. Det var simpelthen livet... Når Grethe og jeg i dag kører i Jylland, og vi kommer forbi en af transformatorstationerne fra dengang, så er det lige så sikkert som amen i kirken, at jeg ikke

kan lade være med at sige: "Der har vi nok en af vennerne".

- Ja, det var livet.

Hilsnen

Der var mange andre punkter på Göstas blok. Noget om de nye venner, noget om gymnastikken, om havearbejdet, om sommerhuset, om rejserne og selvfølgelig om børnene.

Den ene søn er ansat i Den Danske Bank ... og på en eller anden måde kom Siemens også ind i snakken om ham. "For han ringer til mig, når Siemens aktier går op og ned og enten opmuntrer eller driller mig".

En anden søn er landskabsarkitekt, og på sælsom vis kommer Siemens også ind i Göstas beretning om sønnens gøremål, som er blevet en af Göstas store interesser. For "når jeg er på hovedbiblioteket efter litteratur om arkitektur, kan jeg ikke lade være med også lige at læse Siemens årsberetning. Den får vi heller ikke tilsendt mere".

Vi kan hilse alle aktive, men fremtidige pensionister, på Siemens fra "den lille svensker" og sige, at pensionen er en pragtfuld og aktiv tid, som man kan glæde sig til, hvis ellers helbredet er godt. Men regn ikke med, at den sidste fyraften er farvel til Siemens. Hvis I har det som Gösta, vil I

altid lægge mærke til enhver bil med Siemens-logo. Der kunne sidde en af "familien" i den. Og under alle omstændigheder er der det der med aflejringerne ...

μου

En af Gösta Anderssons store interesser er frimærker, og der er kommet styr på samlingen.